

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. Motiva hoc modo D. Iosephum colendi sumpta ex parte nostri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

fuæ: Quod Deus & Beata Virgo ei revelassent placere sibi plurimum istius Sancti cultum & devotionem: Quod ipsam solemniter inaugurassent & illos cum ea elegissent ad id muneris, cultus, inquam, & honoris Divi Josephi promovendi.

XXVI. Sed missis illis particularibus, quamvis maximè allicientibus motivis, ad alia solidiora & certiora se convertit, aut saltem ad unum virtute multiplex: suadet, inquam, suis particularem erga Sanctum Josephum devotionem ad comparandam perfectionem, & alia quævis beneficia à Deo efficaciter promerenda, & certò obtinenda, ob patrocini ejus supra cætera omnia excellentiam; ob majorem, dico, ampliore, & certiore erga omnes, maximè verò potissimum erga eos qui sibi devoti existunt, ejus opitulationem.

XXVII. Ideò ergò vult Seraphica Mater nos Divo Josepho singulariter affici, & æquum est nos eum majori quàm cæteros Sanctos devotione prosequi, quia plus potest apud Deum pro nobis, & plus vult quàm illi. Plus potest quàm illi, primò quia sanctior est; secundò, quia Pater est JESU. Plus autem vult, quò propensior est: Notum est quippe quò sublimior est magnitudo, & quò proprius ad Divinæ Majestatis similitudinem adnotata est generosæ mentis excelstitas, eò propensius & benignius quoslibet quantumvis infra se positos intuetur; nihilque ab ullo sibi oblatum aspernatur quamvis exiguum: affectari enim affectat imitando quantum homini fas est quotidianum Dei exemplum, qui cum nullius egeat, vel minima tamen, etiam postremorum hominum, non admittit modò; sed inter nomina reponit, & creditor licet, in arte nostro esse, ac debitor teneri vult. tantum abest ut respuat, dedigneturve tanquam incongrua, aut indecora magnitudinis suæ immensitati.

XXVIII. Atqui ex toties repetitis tamque luculenter hætenus probatis, nulla post Deiparam Magnitudo propius accedit ad Divinam, quàm Sanctissimi Josephi nostri: Nulla ergò propensius, nulla benignius nos intuebitur: sed quia hæc videntur potiùs spectare patrocini ejus, ejusque efficaciam, quod est ne-

gotium sequentis Tractatus, ideò hæc tantum libasse contenti sumus; ut appareat Lectori etiam esse hujus loci: & Lectorem fastidire nolentes, eò remittimus, ut si fortè de hæc materià dicendum contingeret, inveniat undè plenè auditoribus in hoc puncto satisfacere possit.

Tua igitur eminentia ò Sanctissime Pater JESU! in sublimi Cœlestium fastigio dignitatum collocata, sese tamen ad nostra benevolentius aspicienda demitteret, nostraque obsequia humanius suscipiet, non quia munera & oblationes nostræ magnæ esse possint, sed quia tu magnus es, nec quia te dignæ esse queant, sed quia generosa & excelsa est dignatio tua: hanc unicam habet rationem vota nostra respiciendi & recipiendi Sanctitas tua, nos verò offerendi plurimas: de peculiaribus sequenti Sectione.

SECTIO III.

Motiva hoc modo colendi Divum Josephum sumpta ex parte nostri.

Ostendimus motiva colendi Divum Josephum quæ se tenent ex parte Dei esse præcipua, & talia qualia nulla similia in cæteris Sanctis, & ideò præ cæteris omnibus à nobis colendum: idem quoque ostendimus ex motivis quæ se tenent ex parte Divi Josephi, quod adhuc magis patebit ex dicendis Tractatu sequenti: Atqui motiva illum colendi quæ se tenent ex parte nostri, sunt etiam ejusmodi, idest præcipua; ita ut nulla inveniantur in aliis Sanctis similiter moventia, ergo & ex hoc capite (consequenter undequaque) Divus Josephus præcipuo honore colendus.

Prima ergo ratio Divum Josephum præcipuè colendi sumpta ex parte nostri, est quia plus ei debemus quàm cæteris Sanctis. Plus autem nos ei debere quàm cæteris ex hoc constat, quod ipse plus nobis profuit, magisque ad salutem nostram contribuit, quàm quivis alius post Spontam suam. Probatur quia obsequia quæ præstitit Christo

Christo Domino Salvatori nostro etiam in ordine ad officium Salvatoris, consequenter in ordine ad salutem nostram, præstantiora sunt eis, quæ præstiterunt quivis alii Sancti: ipsum enim Salvatore velavit demoni ut mysterii Cooperator, ipsum curavit ut Tutor, ipsum aluit ut Pater, ipsum liberavit ut Salvator. Quare etsi nobis nihil amplius ab eodem Sancto accipiendum, restaret tamen pro istis quæ prærogavit, ex quibus totum bonum nostrum, & majora omnibus quæ accipere possemus, nisi ingratis benefecit, præ omnibus adhuc honorandus erit.

XXXII. Secunda ratio Divum Josephum præcipuè colendi sumpta ex parte nostri, est quia ipsius patrocinium est nobis addictissimum, & super omnia alia cæterorum Sanctorum acquisitum, ex quo nimirum in nobis ipsis est, & invenit rationem potentissimam cur nobis plus quam cæteri Sancti affici debeat, & propter quam moveatur ut nobis succurrat, nosque de facto plus illis juvet. Quamam verò illa? hæc scilicet, quod quemadmodum Beatissima Deipara nobis aliquo modo tenetur de Maternitate suâ, ita Divus Josephus de suâ Paternitate & magnitudine. Et quidem illa & illa miseræ nostræ, illa & illa peccata nostra, ob quæ illius patrocinio indigemus, illiusque opem imploramus, illa inquam, superbia mea, illa luxuria mea, illa avaritia mea, quæ liberari per ipsius intercessionem exopto, & efflagito, fuerunt causa felicitatis ejus: sine enim illa superbiâ meâ, luxuriâ, avaritiâ, &c. Filius Dei in carne non venisset: si Filius Dei in carne non venisset, non fuisset Divus Josephus illius Pater; si non fuisset Pater, non fuisset tantus qualis est. Atque adeo quod Pater est, quod tantus est, id nobis aliquo modo debet, & ideo, exinde movebitur potentissimè ut nobis succurrat.

XXXIII. Alio adhuc modo potest explicari hæc secunda ratio Divum Josephum præcipuè colendi sumpta ex parte nostri: quod scilicet ipsius patrocinium causa nostræ sit addictissimum, & super omnia alia cæterorum Sanctorum nobis acquisitum: nempe quia patro-

cinium ejus fundatur in magnitudine dignitatis & meritorum ejus: Magnitudo verò illa, & sublimis ejus assumptio, est quod præ omnibus Sanctis post amantissimam Sponsam suam Virginem Matrem, summam obtineat elevationem in executione supermirabili Mysterii Sanctissimæ Incarnationis: cumque in hæc oculus æternæ misericordiæ infigatur in miserabili peccatorum ruinâ, & ad ipsos salvandos se exportiget summæ bonitatis affectus, Sanctus Josephus executioni tanti Mysterii proximè involutus, non potest non intentum in peccatores oculum & effectum habere, non modò quia divinæ miserationis inclinationi, quam de proximo cognoscit, se cõformat, sed etiam quia peccata nostra, Superbia v. g. Gula, Luxuria, Avaritia, &c. licet in se prægandia mala sint, & summe detestanda, tamen per omnipotentis Dei misericordiam, maximum inde in peccatorum gratiam bonum elicatum est, propter quod canit Ecclesia, *O felix culpa que talem ac tantum meruit habere Redemptorem.* Juxta quem & modum Sanctus Josephus in tantam dignitatem, augustissimamque meritorum copiam assurrexit, & patrocinandi vim potentissimam acquisivit.

Ut ergo de Dñâ Deiparâ ad nostram consolationem sancta canit Ecclesia, *Virgo proculdubio peccatores non abhorres, sine quibus nunquam fores, tanto digna filio:* sic etiam & nos de Sanctissimo Proto patrono nostro Divo Josepho dicere possumus, & omnino debemus propter paritatem rationis: *Joseph proculdubio peccatores non abhorres, sine quibus nunquam fores, tanto dignus filio:* Quare merito ei appendo hos versus, quos ei cecinit nescio quis Poëta Gallus.

*Quand au plus fort de vos borbeurs,
Vous contemplez nostre misere,
Souvenez-vous que nos malheurs
Sont cause que vous estes Pere
Du Dieu Pere de l'Univers:
Je crois que cette connoissance,
Obligera vostre Clemence,
De recevoir à bras ouverts,
Ceux à qui elle est redevable
Des graces qui vous font le Pere incomparable.*

Tertia

Synopsis

Magnalium
D.
Iosephi
SV
171

XXXV. Tertia ratio præcipui cultus quem Divo debemus Iosepho ex parte nostri, est quia ipse fuit omnis conditionis, seu quia in suâ personâ omnium conditiones mortalium collegit, summorum, infimorum, & mediorum, & idè omnibus aliquid sui inveniens, omnium necessitates curabit & sublevabit corde & animo volenti.

XXXVI. Sanctus Eligius est Aurifabrorum Patronus, SS. Crispinus & Crispinianus Sutorum, S. Isidorus Agricolarum, S. Homobonus Mercatorum, S. Ivo Causidicorum, S. Lucas Pictorum, SS. Cosmas & Damianus Medicorum, Sancta Catharina Martyr Philosophorum, SS. Augustinus & Thomas Aquinas Theologorum, S. Cecilia & S. Gregorius Magnus Musicorum & Cantorum, quia ipsi tales fuerunt: si ergo illi Sancti propter tam levem similitudinem creduntur affici illis, qui talium sunt actuum professores, ut idè illorum Patroni existimari, & a illis pro talibus haberi debeant, quanto magis Divo Iosephus erit universorum, propter expressionem uniuscuiusque illorum majorem?

XXXVII. Ergo ad eum recurrant Sacerdotes & Ecclesiastici, quia eandem in Templo quam ipsi victimam, Christum scilicet obtulit æterno Patri: Principes & Nobiles, quia erat de Domo & de Familiâ Davidis Regis: Plebei & Artifices, quia de labore manuum suarum se & familiam suam aluit: Reges, quia fuit verus ac legitimus hæres Davidici Sceptri: Vasalli seu subditi, quia ad Cæsaris edictum ascendit in Bethleem, ut profiteretur cum Mariâ sibi desponsatâ uxore prægnante: Coniuges, quia fuit Vir Mariæ: Cælibes, quia etiam in conjugio virginitatem servavit: Patres, quia Iesum habuit filium. Pauperes quia non erat ei locus in diversorio, & quia manus eius non invenit unde aliud offerret pro filio quàm par Turturum aut duos pullos Columbæarum. Viatores, quia peregrè profectus est in Ægyptum, ut fugeret Herodem: Exules, quia ibi mansit usque ad obitum Herodis Regis, qui quærebat puerum ad perdendum eum: Activi, quia laboravit pro Iesu & Mariâ: Contemplativi, quia in silentio & recessu

vitam duxit quietam: Afflicti, quia tota ejus vera Crux fuit & molestia: quæ omnia constant ex dictis.

Quarta denique & ultima ratio, Divo Iosephum præcipuè colendi ex parte nostrâ est, quia vergente mundo ad finem, refrigerat amplius & amplius Charitas & Fides hominum, & idè amplius & amplius abundat illorum necessitas, ut potentiori proinde egeant auxiliatore: & hæc fuit una è causis ut diximus cap. primo huius Tractatus cur Deus cum expressè referarit ut esset Patronus ultimorum sæculorum.

Sed, inquires, si ut credimus, & verum est, Beata Virgo Deipara est omnibus Sanctis sanctior: immò si, ut ut docent plerique Sancti Patres, omniam collectivè Sanctorum gratiam excessit, ergo consequenter sola potest apud Deum quod omnes & plus quàm omnes Sancti simul: Quare ad quid aliorum Sanctorum devotionem proponere aut velle suadere? sufficiat nobis Beata Virgo, quæ sola plus potest propter excellentiam suam, & vult propter misericordiam & affectum erga Deum & nos majorem, quàm omnes simul.

Fateor libentissimè Beatissimam Dei Matrem: plus posse pro nobis apud Deum quàm omnes alii Sancti simul: sed tamè non inde sequitur quod omnia per ipsam solum à Deo impetraturi simus; non defectu potestatis in ipsâ, sed quia Deus vult omnibus Sanctis suis, suum deferri honorem, & idè per hos hæc, per illos ista, per alios alia & alia præstat beneficia, aliâque in certis casibus miracula fecit, quæ non voluit facere ad invocationem Matris.

Simile quid, immò adhuc mirabilius videmus, ut docet D. Anselmus lib. de Excell. Virg. in Christo Domino: Licet enim ipse omnia possit authoritative, quia est Dominus universorum: & licet misericordissimus sit tanquam mediator univèr salissimus qui nos reconciliavit Deo in sanguine suo, nonnunquam tamen velociorem in memorato nomine Mariæ esse salutem experti sumus aut opem, quam invocato nomine Iesu: quomodo verò hoc

hoc cum non sit aliud nomen in quo nos oporteat salvos fieri? quia scilicet cum matrem suam honorat, vult etiam ipsam à nobis honorari, & ideo vult nos ad ipsam recurrere, & ad ipsius intercessionem nobis dare; quæ aliàs non erat daturus.

XLII. Ad eundem planè modum, & à fortiori, licet Beata Virgo omnia possit quia est Mater Dei, & bonitate superabundet, quia est Mater misericordiae: attamen aliquando ad alterius Sancti invocationem obrinebimus, quæ non obtineremus per Virginem, non quod hæc non possit, aut ille hæc potentior sit in hoc casu: sed quia Deus, apud quæ nimis honorati sunt amici ejus, vult etiam Sanctos alios à nobis honorari. Et inde est quod Deus in pluribus casibus certas personas, etiam Beatissimæ Virgini devotissimas, movet & inspirat recurrere ad istum Sanctum vel istum, non verò ad Beatissimam Virginem, quamvis apud te omnia potentem, quia vult omnibus & singulis Sanctis à nobis honorem deferri; Matti quidem supra omnes, cæteris verò in ordine suo, in quo jam debetur primus Divo Josepho locus, ut qui post Virginem primus sit in prædestinatione, Gratiâ, Dignitate, merito, Gloriâ & Potestate.

XLIII. Deinde non se semper Deipara Virgo solum sola interponit pro nobis apud Deum: ut nos tenerrimè amat, ita aliis Sanctis gloriæ suæ confortibus plurimum defert, & ideo vult ipsa sicut Deus aliquid illis dari: cui verò plus quàm Divo Josepho prædilecto Sponso suo, ad cooperandum secum Mysterio Incarnationis & Redemptionis consorti à Deo assumpto? & hæc est perfectio amicitiae Beatorum, quod sociorum suorum quisque gloriâ & honore sicut de suo gaudet: Æmulatio enim livor & invidia non potest habere locum in illis, in quibus Deus perfectè regnat, & quos accendit consummata charitas.

XLIV. Concludendum ergo omninò Divum Josephum præcipuo ac primo post Deiparam Sponsam suam inter cælitates honore dignum: Cum enim omnes excedat in prædestinatione, gratiâ, dignitate, merito, gloriâ & po-

testate, cum motiva eum colendi ex parte Dei, ex parte Divi Josephi, & ex parte nostri sint majora omnibus, & talia ut nihil simile sit in aliis Sanctis quantumlibet magnis, quid aliud sequi potest nisi ipsum esse præcipuo ac primo inter Cælitates honore prosequendum? Accipe hujus rei divinitem figuram.

XL V. Quamprimùm antiquus Joseph filius Patriarchæ Jacob, divinâ disponente Providentiâ, à Pharaone Ægypti Rege ad primam post ipsum istius Regni dignitatem sublimatus est, factus illius Pro-Rex, & Regii Ærarii, imò Annonæ totius Regni Præfectus; nullus omninò fuit aut tam parvus, aut tam magnus, qui non ad eum accederet, eum poplite flexo non adoraret, ab eo remedium fami, quæ premebatur, impetraturus: imò & fratres ejus de terrâ Chanaan excentes, eique adgeniculantes, supplices, ut alii, ad eum manus protendere coacti sunt, ut ab eo obtinerent unde & suam, & Patris, ac parvulorum suorum vitam sustentarent. Quid hæc historia? umbra est, attestante Divo Bernardo Homil. 2. super missus est, & figura, ac leve specimen admirabilis elevationis & potestatis alterius Patriarchæ ejusdem cum illo nominis, Divi, inquam, Josephi filii alterius Jacob in Regno Dei, qui quàm primum plene agnitus est, quod scilicet sit verè Pater JESU, depositarius humanitatis Verbo unitæ, collocatus super omnia bona ejus, tantò eum cæperunt homines per universum mundum prosequi honore, tantâ reverentiâ ejus merita suspicere & complecti, ut certatim omnes & singuli, particulares & communitates, Urbes & Oppida, Provincia & Regna, ejus Clientelam & protectionem præ omnibus exambiant: Et ipsi fratres ejus id est Sancti etiam ipsi, primi fuerunt qui ejus patrocinium exambierunt.

Tandem ut totam hanc materiam semel finiam, omnia per hunc Tractatum à nobis asserta hoc brevi claro & efficaci argumento confirmo: eo gradu à nobis honorandus est Divus Josephus, quo ipse à
Bbbb Deo

Deo honoratus est: Optima ista Regula: Atqui fuit supra omnes à Deo honoratus, ut patet ex ejus dignitatibus, gratiis illis commen-

suratis, & gloriâ utrisque correspondente; Ergo similiter à nobis supra omnes honorandus.

TRACTATUS TERTIUS ET ULTIMUS totius Operis.

DE PATROCINIO DIVI JOSEPHI.

I.

PATRONALEM Divi Josephi apud Deum potentiam exprimere tam difficile est, quam meritorum ejus excellentiam, & dignitatis prerogativam: Cum enim patrocinandi autoritas ex meritis atque dignitate, ut rivus ex fonte profluat, vel effectus ex causâ, istam his commenturari oportet. Quare quanta Divi Josephi apud Deum dignitatis ac meritorum magnitudo fuisse dignoscitur, tanta quoque sit apud ipsum patrocinalis ejus potestas necesse est: Ut ergo omnibus Sanctis, exceptâ Deiparâ Virgine, ipsum merito & prædestinatione seu dignitate præminere tot tantisque palam fecimus, ita omnino consequens est ut omnes potestate antecedit.

II.

Hæc ratiocinatio sola cordatis plenè satisfacit ad evincendum quod intendimus, nec pluribus fatigari velent ut adducantur ad credendum quod ex illâ conclusimus, Patrocinium scilicet Divi Josephi esse primarium, & super omnia post Deiparæ patrocinium eminere: sed quia non illis tantum, verum etiam simplicibus scribo, & suave est recolere Magnalia Dei in tanto Patrono, & meæ omniumque satisfactioni scribo, distinctè hoc ipsum

ex tribus Capitibus ostendo. Primò, ex eo quod ipsius Patrocinium sit omnium potentissimum: Secundò, ex eo quod sit omnium certissimum: Tertio, ex eo quod sit omnium universalissimum: His tribus absolvitur quidquid dici potest de excellentiâ Patrocini ejus. Quid enim excogitari potest quod ad Patrociniij cujuscumque excellentiam conferre possit, quod non vel in illis tribus contineatur Capitibus, vel ad illorum alterum reduci queat?

Ergo hæc tria singillatim hoc Tractatu de Patrocinio Divi Josephi demonstrabimus, tum deinde ad effectus ejusdem excellentissimi Patrociniij descendentes, Miracula quæ fecit in suorum gratiam Clientum, non omnia, quis enim illa excolligere posset? & si posset quando? & quis esset illorum finis? Sed nonnulla solum de quolibet genere ex probatis Auctoribus adducemus, & ad vitandum chaos, ut in aliis fecimus, ea ad certas classes reducemus: Sit itaque

CAPUT